

ДЕТСКА ГРАДИНА №169

КОЛЕДАРЧЕ

гр.София, жк "Разсадник – Коньовица", ул. "Алеко Туранджа" №4
тел. 028221043, email: koledarche24@gmail.com

ПРОГРАМНА СИСТЕМА

УЧЕБНА 2020/2021ГОДИНА

Утвърждавам

Директор:

/ Р.Милева /

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Програмната система се разработва в съответствие с чл. 70, ал. 1 от ЗПУО, Дв. бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 01.08.2016 г.

Настоящата програмна система е част от Стратегията за развитие на Детската градина „Коледарче“ – 2020-2024 г.

Програмната система е цялостна концепция за развитието на детето с подходи и форми на педагогическо взаимодействие, подчинени на обща цел.

Програмната система за предучилищна подготовка и възпитание на ДГ „Коледарче“ е съобразена със съвременното развитие и личностните потребности на децата. В съдържателен план и чрез практически насочения замисъл системата предвижда активна подкрепа на всяко дете, създаване на среда, насърчаваща разтръщането на потенциала му за личностно развитие, както и успешната му социализация.

Основна цел:

Осигуряване на емоционален комфорт на 3-7-годишните деца във всеки момент и създаване на условия за изява на индивидуалния им личностен потенциал.

1. Водещи цели:

1.1 Цялостно развитие на детската личност - интелектуално, емоционално, социално, духовно-нравствено и физическо развитие и подкрепа на всяко дете в съответствие с възрастта, потребностите, способностите и интересите му;

1.2. Осигуряване на системно възпитание, социализация и обучение, съобразени с:

- ✓ Възрастовата сензитивност;
- ✓ Индивидуалният и възрастов потенциал на детето;

- ✓ Особеностите на деца, които нямат равен старт: деца със специални образователни потребности, деца от социално слаби семейства, деца от етническите малцинства;
- ✓ Повишаване равнището на житейско-педагогическата култура на съвременното семейство;
- ✓ Актуалните образователни потребности на обществото.

1.3. Осъществяване на връзка и проходимост (хоризонтална и вертикална) между възрастовите групи от 3 до 7 години.

1.4. Осигуряване на образователно съдържание, включващо постижими за децата знания, умения и отношения по образователни направления, които са в съответствие с:

- ✓ Държавният образователен стандарт за предучилищно образование - Наредба № 5 от 03.06.2016 г. за предучилищното образование /ДВ, бр. 46 от 17.06.2016 г., в сила от 01.08.2016 г. доп. от 31.08.2018 г./;
- ✓ Закона за предучилищното и училищното образование /ДВ, бр. 79 от 13.10.2015 г., в сила от 1.08.2016 г./

1.5. Придобиване на съвкупност от компетентности - знания, умения и отношения, които създават връзка между образователното съдържание и резултатите по всички образователни направления.

1.6. Осигуряване на взаимодействие между дейностите на детето в съответствие със задачите по образователни направления и образователни ядра към всяко направление.

1.7. Осигуряване на система за проследяване на резултатите от учебния процес чрез диагностична дейност на детето.

2. Анализ на състоянието на детската градина

2.1. Постъпване на деца в детската градина.

В детска градина „Коледарче” се приемат деца от 3 до 7 години, като групите се формират на възрастов принцип. Не се допуска подбор на пол, етническа принадлежност, религиозна и социална принадлежност или по друг диференциращ признак.

2.2. Организация на учебното и неучебното време.

Наредба №5 от 03.06.2016 г. дава възможност за прилагане на различни организации на учебното и неучебното време. Освен целодневна организация, Наредбата определя почасова и самостоятелна организация на учебното и неучебното време. Целодневната организация се отнася за учебното и неучебното време. Почасовата организация се отнася само за учебното време. Тя се осъществява заедно с децата в група за целодневна организация, като в една група може да включат не повече от 2 деца на почасова организация над максималния брой деца, определен в съответствие с разпоредбите на чл.60, ал.1 и 2 от ЗПУО. Самостоятелната организация се провежда по заявено желание от родителя за съответна учебна година и след одобрение от експертна комисия в РУО по чл.67, ал.2 от ЗПУО.

2.3. Съдържание на предучилищното образование

Предучилищното образование осигурява възпитание, социализиране, обучение и отглеждане на децата до постъпването им в I клас.

Предучилищното образование полага основите за учене през целия живот, като осигурява физическото, познавателното, езиковото, духовно-нравственото, социалното, емоционалното и творческото развитие на децата, вземайки предвид значението на играта в процеса на педагогическото взаимодействие.

Предучилищното образование създава условия за:

- ✓ цялостно развитие на детската личност;
- ✓ придобиване на съвкупност от компетентности - знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование.

Компетентностите са дефинирани като очаквани резултати от възпитанието, обучението и социализацията на децата за всяка възрастова група по образователни направления.

Държавният образователен стандарт е съвкупност от изисквания за резултатите от обучението и определя:

- ✓ образователните направления, по които се осъществява предучилищно образование;
- ✓ целите и съдържанието на отделните образователни направления;
- ✓ изискванията за резултатите от обучението по всяко образователно направление в отделните възрастови групи.

За постигането на компетентностите, както и за постигането на допълнителни компетентности не се допуска задаването на домашна работа и работа с познавателните книжки вкъщи.

Предучилищното образование се осъществява при осигурена среда за учене чрез игра, съобразена с възрастовите особености и гарантираща цялостното развитие на детето, както и възможности за опазване на физическото и психическото му здраве.

2.4. Организация на педагогическото взаимодействие.

Педагогическото взаимодействие се организира в основни и в допълнителни форми.

2.3.1. Основна форма е педагогическата ситуация. Тя се организира само в учебно време и осигурява придобиването на съвкупност от компетентности – знания, умения и отношения, необходими за успешното преминаване на детето към училищното образование.

2.3.2. Допълнителни форми са дейностите, които се организират от учителя на групата извън педагогическите ситуации съобразно потребностите и интересите на децата.

Основните и допълнителни форми се провеждат в съответствие с прилаганата програмна система, при зачитане на потребностите и интересите на децата.

2.5. Предучилищното образование се осъществява при целодневна, полудневна и почасова организация.

Целодневната организация осигурява възпитание, социализация, обучение и отглеждане на децата в рамките на 12 астрономически часа на ден през учебната

година. Началният час на сутрешния прием и крайният час за изпращане на децата за деня се определят с Правилника за дейността на детската градина.

В целодневната организация в учебното време се редуват основна и допълнителни, а в неучебното време - само допълнителни форми на педагогическо взаимодействие, като се осигуряват и:

- ✓ условия и време за игра, почивка, включително следобеден сън;
- ✓ условия и време за хранене - сутрешна закуска, обяд и две задължителни подкрепителни закуски - между сутрешната закуска и обяда и между обяда и вечерята;
- ✓ дейности по избор на детето.

Учителите в групата определят редуването на формите на педагогическо взаимодействие и организират деня на детето в предучилищното образование.

Полудневната организация осигурява възпитание, социализация, обучение и отглеждане на децата в рамките на 6 последователни астрономически часа на ден преди обяд през учебната година. Началният час на сутрешния прием и крайният час на изпращането на децата за деня се определят с Правилника за дейността на детската градина.

В полудневна организация в учебното време се редуват основна и допълнителни, а в неучебното време - само допълнителни форми на педагогическо взаимодействие, като се осигуряват и:

- ✓ условия и време за игра и почивка;
- ✓ условия и време за закуска;
- ✓ дейности по избор на детето.

Учителите в групата определят редуването на формите на педагогическо взаимодействие и организират деня на детето в предучилищното образование.

Почасовата организация осигурява възпитание, социализация, обучение и отглеждане в рамките на 3 последователни астрономически часа на ден. Началният час на сутрешния прием и крайният час на изпращането на децата за деня се определят с Правилника за дейността на детската градина.

Почасовата организация се осъществява само през учебното време.

В почасовата организация се организират основна форма, а ако продължителността на престоя на детето позволява - и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие, като се осигуряват условия и време за игра, почивка и дейности по избор на детето.

Почасовата организация се осъществява заедно с децата в група за целодневна или за полудневна организация, като в една група може да се включват не повече от 2 деца на почасова организация над максималния брой деца, определен в съответствие със стандарта за физическата среда и информационното и библиотечното осигуряване на детските градини.

РАЗДЕЛ I

ПОДХОДИ НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

В педагогиката се различават няколко модела на обучение:

пасивен – детето е в ролята на «обект» на обучението (слуша и гледа);

активен – детето е в ролята на «субект» на обучението (самостоятелна работа, творчески задания и задачи);

интерактивен – *inter* (взаимен), *act* (действие). Процесът на обучение се осъществява в условията на постоянно, активно взаимодействие между всички участници. Ученикът и учителят са равноправни субекти на обучението.

Детската градина залага на концепцията, че детето е пълноправен участник в педагогическото взаимодействие и неговият опит служи за основен източник на учебно знание. Учителят не дава готови знания, а подбужда децата към самостоятелно търсене на решение. Неговата задача се свежда до създаване на условия за развитие на техните инициативи.

Основно средство за работа с децата се явява педагогическото търсене. Учителят не бива да дава готови знания, да разкрива пред децата истината, той трябва да ги учи да я намират. Ако детето задава въпрос, не трябва веднага да му се дава готов отговор. Обратно, трябва да попитаме него, какво мисли то самото за това. Да го провокираме към разсъждаване. И с подсещащи въпроси да го доведем до откриване на отговора. Ако детето не задава въпроси, тогава учителят трябва сам да му представи някакво противоречие. По този начин ще постави детето в ситуация, която изисква да се намери отговор.

1. Конструктивистичен подход – „*ученето като конструиране на значения*” и „*учене чрез участие*”. Идеята на този конструктивисткият дизайн на ученето е децата да конструират свои собствени знания на базата на опита си и на взаимодействието си със заобикалящата ги среда. Водещо е умението да се разрешават проблеми, изискващо разбиране на равнището на концептуалните връзки в предмета.

Измежду видовете активност на детето водеща роля се приписва на мисловната (без да се подценява физическата, "правенето с ръце"). Знанията не могат просто да бъдат "трансферирани" от учителя към детето - необходимо е да бъдат разбрани, да бъдат осмислени на равнището на концептуалните връзки в "предмета". *Наученото* да бъде използвано в действителността, *изнесено отвъд прага на класната стая*. А *мотивацията* конструктивизмът преценява като ключов компонент на обучението. Тя не просто е същностна за него. Без да знаят децата *защо* учат това и това, не биха били особено ангажирани с операционализацията на знания, "вливани" в тях чрез преподаване. Затова и *игрите, симулациите* са сред методите - фаворити на конструктивизма.

Предвиденото за изучаване се поднася като проблем, който изисква разрешаване. Изграждането на свой собствен опит в обучението от страна на децата се постига чрез боравене с необработена база данни (емпиричен материал) и чрез построяване на свои алгоритми, които да следват в действията си.

Общуването е насочено към поставяне на въпроси, за които няма един и следователно "правилен", или "верен", отговор, а "само" множество възможни. Целта е усвояването на умението да се задават смислени въпроси от детето. Защото, пита смислено онзи, който вече има идея какво може да (на)прави със запитаното. Диалога се разбира като дискурсивно взаимодействие между събеседници, връзките между които са симетрични, солидарни, а не йерархични.

Отгук - изискването за безусловно утвърждаване на човешкото достойнство на детето, осъществяващо се чрез уважение към неговите интереси, мотиви, идеи, инициативи - към неговите действия без оглед на постигнатия резултат.

Ролята на учителя е един от многото източници на информация. Той не дава инструкции, които децата са длъжни да спазват, а им помага сами да конструират модули, които да следват.

2. Синергетичен подход.

Понятието „синергетика” има гръцки произход „sinergia”, и смислово означава: съгласувано действие, сътрудничество, взаимодействие, интеграция, системност, комплексност и др.

3. Дейностен подход.

Дейностен подход или "учене чрез правене". Различните дейности на "правене": познава, разпознава, открива, посочва, определя, описва, представя, установява, разбира, обяснява, сравнява, разграничава, различава, отграничава, идентифицира, оценява, прави характеристика, извлича, съставя, подрежда, попълва, употребява и др.

4. Личностен подход.

Общите подходи към образованието трябва да имат личностно ориентиран характер. Развитието на личността е ефективно, когато обучението предизвиква положителни емоции, когато детето чувства, че към него се отнасят със симпатия и внимание, независимо от резултатите на ученето.

Учителят помага за изграждането у всяко дете чувство за собствено достойнство, емпатия и самоуважение, стреми се да обезпечи психологическия комфорт в групата. Той е субект в учебния процес, подпомагаш и облекчаващ процеса на обучение.

5. Интерактивен подход.

Терминът интерективност има няколко превода на български език и означава шумност, активност, масовост. Самият принцип се реализира чрез използване на т.н. "активни" методи и форми на обучение, като мозъчната атака /брейнсторминг/, дискусиата, работата по проект, викторини,, интернет и др. Дава възможност за масово участие, за творчество, за интерактивност, за спонтанност, за не стандартни решения за задачи и проблеми, за личностна изява и др.

Децата са в ролята им не на обекти за въздействие, а на равноправни партньори при взаимодействие. Ролята на учителя е не като външен наблюдател, контролиращ събитията, а като равноправен участник в детския колектив.

Интерактивната форма предполага организация и развитие на диалоговото общуване, което води до взаиморазбиране, взаимодействие, към съвместно решение на общи, но значими за всяко дете задачи.

Интерактивният подход дава възможност децата да се учат като разсъждават и участват активно в процеса на взаимодействие, а не с внимание и запаметяване на даденото от учителите познание.

Използването на интерактивни модели на обучение изискват моделиране на жизнени ситуации, използване на ролеви игри, съвместно решаване на даден проблем, организира се индивидуална, групова и работа по двойки, приемат се

изследователски проекти, използва се творческа работа. Изключва се доминирането на който и да е участник в обучението или на която и да е идея. Това е основа на хуманния, демократичен подход към обучението.

6. Проблемно-базираният подход.

Отправна точка на мисловния процес обикновено е проблемната ситуация. Проблемната ситуация „принуждава” обучаемите да търсят и да намерят информацията, която им е необходима, т.е. да получат знания от много източници, като често се използват знания от различни образователни направления. Това е когнитивна задача, която се характеризира с противоречие между наличните знания, умения, нагласи и необходимостта да се разреши проблема. Мисленето обикновено започва с даден проблем или въпрос.

Проблемното обучение е система от методи и средства, които осигуряват възможност за активно участие на обучаемите в процеса на усвояване на нови знания, формирането на творческото мислене и развитие на познавателните интереси на индивида.

Под проблемно обучение се разбира такава организация на педагогическата ситуация, при която учителят създава проблемна ситуация, и под негово ръководство обучаемите самостоятелно или с малко помощ и творческа работа решават задачата, т.е. се изисква творческо прилагане на знанията и активни действия от страна на обучаемите. Така се развиват познавателните умения и мисловните способности на децата. В този случай е важно активиране и развитието на мисленето и прилагане творчески на познанията.

Процесът на проблемно-базираното обучение протича през няколко специфични етапа:

- ✓ създаване на проблемна ситуация, като се помага при претположенията на отговора на въпроса;
- ✓ поставяне на учебната задача;
- ✓ избор на начини и способности за нейното решение и аргументация за това;
- ✓ проверка на правилността на решението.

Проблемно-базираното обучение допринася за постигане на няколко основни цели: формиране у обучаемите на определена система от знания, умения и компетенции. Постигане по-високо ниво на развитие на способностите за самообучение и творческо прилагане на наличните знания и информация. създаване на специален стил на умствената дейност, проучване, изследване и самостоятелност на учениците.

7. Информационен подход.Е- обучение и технологии.

Информацията е съществена част от знанието. Внедряването на информационни и комуникационни технологии са основна част от модернизацията на образователния процес. Достъпът до съвременни информационни технологии на децата е неразделна и все по-важна част от достъпа до образование. Електронизацията на учебния процес е неотменим елемент на модерното училище и детска градина. Навлизането на иновации, базирани на ИКТ, оптимизира процеса на обучение и повишава неговата ефективност.

Прилагането на компютърни информационни технологии и работа с интерактивен дисплей в детската градина стимулира устойчивостта на знанията на децата. Прави процеса на обучение привлекателен, мотивира децата към прояви на активност, провокира, тях изследователски дух. Интерактивната мултимедийна технология, обаче изисква внедряване на съвременна техника, включваща лаптопи, проектор и интерактивна мултимедийна дъска във всяка група, както и обучение на учителите да работят с нея.

8. Индивидуален и диференциран подход в обучението.

Индивидуалният подход се състои в изучаване и съобразяване с индивидуалните особености на всяко дете с цел максимално развитие на положителните и преодоляване на отрицателните индивидуални особености.

По природа едни деца са надарени с повече интелект, други с памет, трети с наблюдателност, четвърти с въображение и т. н. има деца, които работят по-бързо, и са по-работоспособни, други са по-бавни и нямат натрупани умения. Оттук вече и диференцирането на задачите по трудност.

9. Екипен подход за работа с детето и ученика.

В детската градина може да се създаде Екип за мотивация и подкрепа на личностното развитие на детето.

Екипът се сформира за случаи на деца, които проявяват трудности в социализацията и обучението. Обикновено това са случаи на деца и ученици, които живеят в неблагоприятна и рискова семейна среда.

Съставът на екипа се определя от директора на детската градина и в него участват: учителка на група, психолог, родители на детето. Координатор на работата на екипа е психологът.

Екипът обсъжда случая на детето, дефинира спецификите на неговите затруднения, поведението му и изготвя план за действие. Планът за действие включва предложения за мерки за работа с детето, разпределяне на задачи на участниците, осигуряване на наблюдение за развитието на случая.

При определяне на подходящите действия за работа с детето членовете на екипа се ръководят от принципите за правата на детето, политиката на детската градина и отчита следното: възрастта на детето; естеството на неговите прояви; предишни прояви; ефективността на други форми на подкрепа; информацията от родителите, учителите и други участници; други обстоятелства, които обясняват причините за проявите и затрудненията.

10. Игрови подход – образователните и възпитателните цели се постигат при използването на играта като водеща дейност за педагогическо въздействие във всичките ѝ разновидности: предметни игри, творчески игри, конструктивни игри, комуникативни игри, игри с правила, дидактични игри, словесни игри, подвижни игри, народни игри.

11. Подход на хуманност и толерантност – този подход поставя детето като главна ценност в системата на взаимоотношения, а хуманността като главна тяхна норма. Педагогическото взаимодействие трябва да се основава на уважение към всеки човек и към неговите различия на етническа принадлежност, физическото или психическото му състояние, вероизповедание.

12. **Подход на равнопоставеност и антидискриминация** – този подход дава възможност за равен достъп и липса на дискриминация на всички деца, независимо от тяхната вяра, етнос или различни физически и психически състояния.

13. **Индивидуално-личностен** – изразява се в максимално съобразяване с индивидуалните потребности на детското развитие, стимулиране на индивидуалността, обогатяване и реализиране на личностния потенциал на детето.

14. **Емоционално-личностен** – основава се на разбирането за значимостта на емоциите на малкото дете по отношение на позицията, отношението и поведението му в средата, както и тяхната взаимна обусловеност с процесите на познание и социализация.

15. **Комплексен подход** – основава се на разбирането за интегрирания характер на психичните и личностните структури в ранните възрастови периоди, за необходимостта от разглеждането на развитието, възпитанието и образованието като взаимосвързани и съдържателно обединени в единна саморазвиваща се система.

16. **Комуникативен** – изразява се в съобразяване с най-значимата за детето потребност от индивидуално внимание и емоционално-позитивно общуване с близък възрастен като източник и основен фактор за неговата психическа активност.

17. **Иновативни подходи** – всичко ново, което може да донесе развитие на добри идеи и ще доведе до изпълнение на поставените цели в Стратегията за развитие на детската градина.

18. **Подход за опазване на образователните традиции и съхраняване на културните ценности** – уважение в общи ценности и морал.

19. **Позитивен подход** – вяра във възможностите и силите на всяко дете.

РАЗДЕЛ II

ФОРМИ НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

I. Основна форма на педагогическо взаимодействие е педагогическата ситуация, която протича предимно под формата на игра. Тя се организира само в учебно време и осигурява постигането на компетентностите, определени в Държавния образователен стандарт за предучилищно образование.

1. Основните форми на педагогическо взаимодействие в детска градина „Коледарче“ ще се провеждат по програмните системи на издателствата:

- „Клет“, Булвест - за втора а група , четвърта а и четвърта б подготвителни групи – програмна система „Приятели“;

- „Изкуства“ – „Аз съм в детската градина „ за първа а , втора б , трета а групи

2. **Образователни направления.** В детска градина „Коледарче“ ще се провеждат основни форми на педагогическо взаимодействие по следните образователни направления:

Български език и литература

Математика

Околен свят

Изобразително изкуство
Физическа култура
Конструирание и технологии
Музика

3. Тематично разпределение. Всяка възрастова група има разработено тематично разпределение по всички образователни направления за овладяване на образователното съдържание

3.1. Седмичен брой на педагогическите ситуации. В съответствие с Наредба № 5, чл. 24, ал.1:

✓ Спазен е определеният минимален брой педагогически ситуации на седмица за всички възрастови групи за всяко от седемте образователни направления.

✓ Спазва се допълването с до 5 броя педагогически ситуации към минимално определения брой ПС за възрастова група при целодневна организация и с до 2 педагогически ситуации за полудневна и почасова организация.

3.2. В съответствие с Наредба № 5, чл. 30, ал.1 и 2:

Тематичното разпределение осигурява ритмичното и балансираното разпределяне на съдържанието по образователните направления и включва темите за постигане на отделни компетентности като очаквани резултати от обучението, както и методите и формите за проследяване на постиженията на децата.

Тематичното разпределение отчита интересите и спецификата на образователната среда.

Тематичното разпределение включва темите за постигане на отделни компетентности като очаквани резултати от обучението.

Темите се основават на вътрешно-дяловата интеграция на образователните ядра в дадено образователно направление. Затова в графата „Образователно ядро“ на тематичните разпределения са посочени повече от едно ядро, като първото е водещо при определяне на целите и задачите на педагогическата ситуация.

3.3. В тематичните разпределения на групите педагогическите ситуации са два типа:

✓ Педагогическа ситуация с игрово-обучаващ характер в сутрешен режим, в която се формират знания и умения (на ниво конкретни представи) от дадена образователна област.

✓ Педагогическа ситуация за усвояване и усъвършенстване на компетенциите по основната тема за седмицата - в сутрешен или следобеден режим.

3.4. Продължителността на една педагогическа ситуация по преценка на учителя/педагога/ е:

Първа и втора възрастова група – от 15 до 20 минути;

Трета и четвърта възрастова група – от 20 до 30 минути.

3.5. Преструктурирането на тематичното разпределение, което се налага при възникнали обстоятелства от обективен характер се представя в отделна таблица за утвърждаване от директора. Утвърдената таблица се съхранява от учителите на групата заедно с дневника на групата.

4. **Седмично разпределение.** Конкретното разпределяне на педагогическите ситуации по образователни направления се осъществява в седмично разпределение.

Седмичното разпределение се разработва по възрастови групи от учителите на конкретната група преди началото на учебната година и се утвърждава от директора на детската градина.

По преценка на учителите във трета и четвърта подготвителна група педагогическите ситуации музика са завишени над задължителния минимум.

Педагогическите ситуации за различните възрастови групи при целодневна организация са разпределени по следния начин:

Седмичен брой педагогически ситуации
в съответствие с Наредба № 5 за предучилищно образование
от 03.06.2016 г.

ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	I група (15 – 20 мин.)		II група (15 – 20 мин.)		III подг. Група (20 – 30 мин.)			IV подг. група (20 – 30 мин.)		
	Брой ПС		Брой ПС		Брой ПС			Брой ПС		
	Миним. брой	Допълн. брой	Миним. брой	Допълн. брой	Миним брой	Допълн. Брой		Миним. брой	Допълн. брой	
1. Български език и литература	1	-	2	-	2	-	-	3	-	-
2. Математика	1	-	1	-	2	-	-	3	-	-
3. Околен свят	1	-	2	-	2	-	-	2	-	-
4. Изобразително Изкуство	2	-	2	-	2	-	-	2	-	-
5. Музика	2	-	2	-	2	-	-	2	-	-
6. Конструирание и технологии	1	-	1	-	2	-	-	2	-	-
7. Физическа култура	3	-	3	-	3	-	-	3	-	-
Минимален общ брой педагогически ситуации	11	-	13	-	15	-	-	17	-	-
Полудневна и почасова организация	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Целодневна рганизация	11		13		15		-	17		-

5. Характеристики на педагогическата ситуация:

Подготовката на ситуацията обхваща три основни аспекта: психологически, педагогически и технологичен.

В ежедневието си учителят използва различни видове ситуации. Според броя на участниците са фронтални /с цялата група деца/, групови / участниците са в малки групи по 2-5 деца/ и индивидуални. Видът на ситуацията зависи от целите

/задачите/ на учителя, спецификата на дейността и темата, равнището на знания и умения на децата, тяхната възраст, степента на самостоятелност. От значение са и някои обективни условия – място, време, пространство, материално-техническа и дидактическа осигуреност. Още характеристики: конкретност, локалност, обозримост, обърнатост и др.

При организиране на ситуациите подходът на учителя включва динамика, разнообразие и гъвкавост.

Педагогическите ситуации се организират само в учебното време от 15 септември до 31 май и осигуряват постигането на компетентностите, като очаквани резултати, съгласно чл.28 ал.2 от Наредба № 5 /03.06.2016г. за предучилищното образование на МОН в сила от 01.08.2016г.

Годишния календар е разпределен на учебна година, в рамките на 12 месеца, разпределени както следва:

- **Учебно време, което е между 15 септември и 31 май;**
- **Неучебно време, което е между 1 юни и 14 септември;**

II. Допълнителни форми за педагогическо въздействие.

Допълнителните форми на педагогическо взаимодействие се организират извън времето за провеждане на педагогически ситуации в учебно време от 15 септември до 31 май и в неучебното време от 1 юни и 14 септември. Организират се ежедневно по преценка на учителя на групата и са свързани с програмната система на детската градина, цялостната организация на деня в детската група и интересите и потребностите на децата. Чрез тях се разширяват и усъвършенстват отделни компетентности, като допринасят за личностното развитие и разнообразяване живота на детето.

1. Допълнителните форми на педагогическо взаимодействие:

- ✓ Подпомагат индивидуалния напредък на всяко дете чрез разширяване и надграждане на образователния минимум по образователните направления в предучилищното образование;
- ✓ Изграждат позитивни междуличностни отношения;
- ✓ Изграждат умения за екипна работа чрез споделяне на общи идеи и цели;
- ✓ Повишават мотивацията и активността на децата като участници в образователния процес;
- ✓ Стимулират ефективното общуване между детската градина и родителите.
- ✓ Разнообразяват живота в детската градина чрез многообразна динамика на дейности и прояви;
- ✓ Осигуряват свобода и избор за децата – участие, действие и продължителност според интересите;
- ✓ Отличават се с многообразие на тематичното съдържание;
- ✓ Гъвкавост на организационни и методически форми;
- ✓ Създават благоприятна основа за педагогически творчество в практиката на всеки педагогически специалист и дейността на детската градина.

2. Обхват на организацията и участниците:

- ✓ Организираны от учителите в групата – за децата в групата;
- ✓ Организираны от учителите в детската градина – за всички или за част от децата в детската градина.

3. Видове допълнителни форми на педагогическо взаимодействие според тяхната продължителност:

✓ Дейности, които се организират ежедневно от учителите в групата като част от учебния ден, извън времето за основни форми на педагогическо взаимодействие – преди, между и след педагогически ситуации; при приемането и изпращането на децата – различни видове игри и занимания по желания на децата;

✓ Дейности с епизодичен характер – вътрешнообразователни проекти; развлечения, празници и чествания в рамките на групата; участия в прояви, мероприятия и изяви, организирани от други институции и провеждани в населеното място на детската градина; посещения на природни обекти обществени, културни и научни институции в населеното място на детската градина;

✓ Относително постоянни форми – занимания по интереси;

✓ Дейности, които се организират по-дългосрочно във времето, извън населеното място на детската градина - посещения на природни обекти обществени, културни и научни институции извън населеното място на детската градина - екскурзии; детски лагери, на море, на планина, на ски и др.

4. Видове допълнителни форми:

✓ Играта - игри на открито, творчески игри, подвижни игри, драматизирани игри и др.;

✓ Самостоятелни дейности по избор на детето – в зависимост от условията в групата;

✓ Развлечения, празници чествания във и извън детската градина;

✓ Екскурзии, ски училища, разходки сред природата, посещения на културни мероприятия – кино, театър, музей;

✓ Слушане и гледане на приказки, филми и диафилми – детски и научнопопулярни;

✓ Занимания в библиотеката на детската градина.

6. Допълнителни педагогически услуги, които не са дейност на детската градина.

Провеждане на допълнителни педагогически дейности, които не са дейност на детската градина:

- ✓ Английски език

- ✓ Народни танци
- ✓ Френски език

Допълнителни педагогически дейности, които не са дейност на детската градина се осъществяват съгласно следната нормативна рамка:

- ✓ При заявено желание от родителите и срещу заплащане детската градина осигурява условия на територията си за организирането им;

- ✓ Педагогическите дейности, които не са дейност на детската градина, се извършват извън времето за провеждане на основните форми на педагогическо взаимодействие;

- ✓ Педагогическите дейности, които не са дейност на детската градина, се организират при спазване на действащото законодателство – Закон за предучилищното и училищното образование, Наредба № 5 от 03.06.2016 г. за предучилищното образование, Закон за защита на личните данни, Закон за задълженията и договорите, Наредба за условията и реда за организиране на допълнителни педагогически услуги по отглеждане на децата в детските градини в София и след разглеждане на офертите и определяне на дейностите извън ДОС за учебната година с решение на педагогическия съвет на детската градина;

- ✓ Педагогическите дейности, които не са дейност на детската градина, се организират за децата, които посещават детската градина.

Организацията и провеждането на Допълнителни педагогически дейности, които не са дейност на детската градина са регламентирани в Правилника за дейността на Детска градина „Коледарче“.

III. Методи и форми за проследяване постиженията на децата.

В ДГ „Коледарче“ се провеждат двата основни вида диагностична дейност на детето:

1. Текуща: чрез дейности, включени в ситуациите през седмицата според праграмното разпределение и хорариума за отделните образователни направления.

2. На принципа „вход – изход“:

- входящата диагностична дейност се основава на връзката между формираните у детето отношения и придобитите знания и умения през предходната година и предстоящите задачи по образователни ядра и направления;

- изходящата диагностична дейност се основава на връзката между формираните у детето отношения и придобитите знания и умения през изминалата учебна година - по образователни ядра и направления;

Диагностичната дейност дава възможност на учителите:

- ✓ Да установят динамиката в индивидуалното развитие на детето;

- ✓ Да проследят резултатите:

- по съответните образователни направления;

- общо за цялата група;

- по отношение на всяко дете – в съответствие с индивидуалните особености или специалните му образователни потребности на всяко дете.

- ✓ Да проверят ефективността на отделните образователни и възпитателни методи, средства и подходи към детето в процеса на тяхното приложение
- ✓ Да планират и подбират подходи и средства съобразно диагностичните резултати;
- ✓ Да проследява системно динамиката на възпитаност и процеса на формиране на всяко дете.

3. Проследяването на постиженията на детето се осъществява от учителите на съответната група в началото и в края на учебното време по образователните направления.

Проследяването на постиженията на децата за всяка възрастова група се определя от учителите в съответствие с методите и формите за проследяване на постиженията на децата и отразява съответствието с очакваните резултати от обучението.

Резултатите от проследяването на постиженията на детето се вписват в дневника на групата.

Учителите информират родителите за индивидуалните постижения на детето.

В хода на предучилищното образование постиженията на детето се отразяват в детско портфолио. В края на предучилищното образование с цел осигуряване на продължаващо взаимодействие между родителите и образователните институции портфолиото им се предава.

В 14-дневен срок преди края на учебното време учителят на съответната подготвителна група установява готовността на детето за училище.

Готовността на детето за училище отчита физическото, познавателното, езиковото, социалното и емоционалното му развитие.

4. Форми и методи за установяване на компетенции:

- ✓ Педагогическо наблюдение
- ✓ Практически задачи
- ✓ Тестове
- ✓ Портфолио на детето

Портфолиото в детската градина може да се разглежда като писмен метод за проследяване на детските постижения. Портфолиото се основава на събиране и систематизиране на материали, с които се документира развитието на детето през определен период от обучението.

Портфолиото:

- ✓ позволява да бъде проследено развитието на детето;
- ✓ отразява натрупаните от него знания;
- ✓ документира личното израстване и на детето;
- ✓ определя влиянието от натрупаните знания, например дали те могат да бъдат приложени на практика.

№	Диагностична дейност	Методи	Форми
1	Входяща	Диагностично наблюдение	Групова работа

	диагностика	Субтест	Индивидуална работа
		Тестове	
		Разговор, беседа	
		Тестове за физическа дееспособност	
		Рисувателни тестове	
		Дидактични игри	
		Диагностични упражнения	
		Практически конструкторски задачи	
		Практически ситуации	
		Индивидуални битови действия и задачи	
		Социално-комуникативен опит	
2	Текуща диагностика	Чрез дейности, включени в ситуациите през седмицата според програмното разпределение.	Групови игрово-познавателни ситуации
		Педагогическо наблюдение	
		Използване на конструктивен продукт за диагностициране на постигнатото равнище	
		Музикални дейности	
3.	Изходяща диагностика	Диагностични упражнения	Индивидуална работа
		Субтест	Групова работа
		Тестове	
		Тестове за физическа дееспособност	
		Практически конструкторски задачи	
		Диагностично наблюдение	
		Индивидуални действия и задачи	
		Диагностични задачи с оценъчен характер	
4.	Оценка на риска от обучителни затруднения при децата от 3 до 3,6 години	Стандартизиран скрининг тест одобрен от МОН	Индивидуална работа
5.	Ранно откриване на деца със специални образователни потребности	Методика на функционалната оценка	Индивидуална работа

РАЗДЕЛ III
РАЗПРЕДЕЛЯНЕ НА ФОРМИТЕ
НА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ

ПЪРВА ГРУПА				
ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	Времетраене на ПС: 15 – 20 минути			
	Минимален брой ПС	Допълнителен брой ПС (+ 2 до 5)		
	Сутрин	Сутрин		Следобед
	ОФПВ	ОФПВ	ОФПВ	ДФПВ
1. Български език и литература	2			
2. Математика	1			
3. Околен свят	1			
4. Изобразително изкуство	2			
5. Музика	2			
6. Конструиране и технологии	1			
7. Физическа култура	3			
Минимален общ брой педагогически ситуации	11			
Целодневна организация	12			
Допълнителни форми на пед.взаимодействие				18

**РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОСНОВНИТЕ ФОРМИ
ЗА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ВЪВ ВТОРА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА**

ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	Времетраене на ПС: 20 – 30 минути					
	Минимален брой ПС		Допълнителен брой ПС (+ 2 до 5)			
	Сутрин		Сутрин		Следобед	
	ОФПВ		ОФПВ		ДФПВ	
1. Български език и литература	2					
2. Математика	1					
3. Околен свят	2					
4. Изобразително изкуство	2					
5. Музика	2					
6. Конструирание и технологии	1					
7. Физическа култура	3					
Минимален общ брой педагогически ситуации	13					
8. Допълнителни форми на пед. взаимодействие						17

**РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОСНОВНИТЕ ФОРМИ
ЗА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ В**

ТРЕТА ПОДГОТВИТЕЛНА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА

ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	Времетраене на ПС: 20 – 30 минути		
	Минимален брой ПС	Допълнителен брой ПС (+ 2 до 5)	
		Сутрин	Сутрин
1. Български език и литература	2		
2. Математика	2		
3. Околен свят	2		
4. Изобразително изкуство	2		
5. Музика	2		
6. Конструирание и технологии	2		
7. Физическа култура	3		
Минимален общ брой педагогически ситуации	16		
Целодневна организация	15		
Допълнителни форми на педагогическо взаимодействие			15

**РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОСНОВНИТЕ ФОРМИ
ЗА ПЕДАГОГИЧЕСКО ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ В
ЧЕТВЪРТА ПОДГОТВИТЕЛНА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА**

Допълнителни форми на педагогическо взаимодействие

12

ОБРАЗОВАТЕЛНО НАПРАВЛЕНИЕ	Времетраене на ПС: 20 – 30 минути			
	Минимален брой ПС		Допълнителен брой ПС (+ 2 до 5)	
	Сутрин		Сутрин	Следобед
	4а	4б		
1. Български език и литература	3	4		
2. Математика	3	3		
3. Околен свят	3	2		
4. Изобразително изкуство	2	2		
5. Музика	2	2		
6. Конструирание и технологии	2	2		
7. Физическа култура	3	3		
Минимален общ брой педагогически ситуации	18	18		

**РАЗДЕЛ IV
ТЕМАТИЧНО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ ЗА ВСЯКА ВЪЗРАСТОВА ГРУПА**

Тематичното разпределение по образователни направления за всяка възрастова група е разработено от учителите на групите, утвърдено е от директора на детската градина и е неразделна част от дневника на групата.

При изработването на тематичните разпределения са отчетени интересите на децата и спецификата на образователната среда; съдържанието е разпределено ритмично и балансирано; включени са теми, чрез които ще бъдат постигнати отделни компетентности като очаквани резултати от обучението.

При възникнали обстоятелства от обективен характер тематичното разпределение се реструктурира и се представя в отделна таблица за утвърждаване от директора, след което се съхранява от учителите заедно с дневника на групата.

РАЗДЕЛ V

МЕХАНИЗЪМ ЗА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ МЕЖДУ УЧАСТНИЦИТЕ В ПРЕДУЧИЛЕЩНОТО ОБРАЗОВАНИЕ

Съгласно чл.2, ал.2 от ЗПУО участниците в образователния процес са децата, учителите, директорът и другите педагогически специалисти, както и родителите.

Сътрудничеството и взаимодействието между родителите и детската градина се осъществяват чрез индивидуални консултации, родителски срещи, обучения, открити педагогически ситуации, празници и развлечения, анкети, съвместни дейности, спортни празници и др., както и всеки път, когато конкретна ситуация или поведение на детето го прави необходимо.

Средство за връзка със семейството на детето е и електронната страница на детското заведение.

Основни форми на взаимодействие със семейството:

фигура 1

Родителите получават периодично и своевременно информация от учителите и другите педагогически специалисти в детската градина за развитието на детето в образователния процес, за спазването на правилата в детската градина и за приобщаването му към общността.

По свое желание родителите се срещат с ръководството на детската градина, с учителите на групата и другите педагогически специалисти в определено приемно време или в друго удобно за двете страни време.

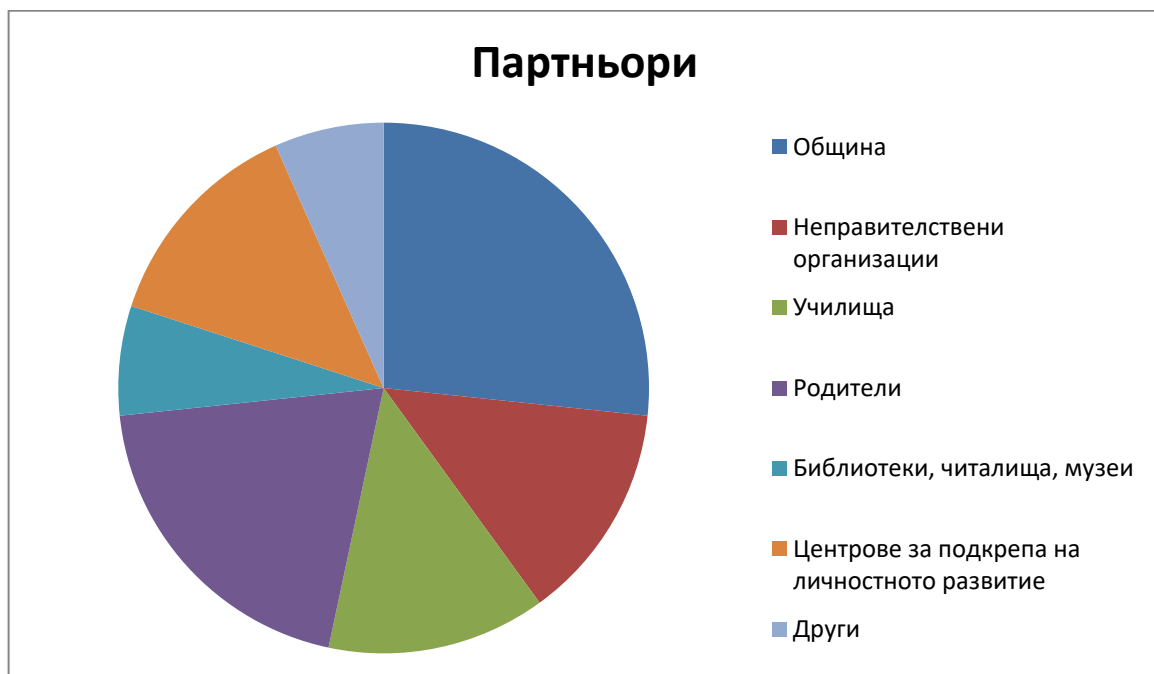
На първата родителска среща родителите се запознават с програмната система, седмичното разпределение на основните и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие, правилниците за дейността и вътрешния ред на детската градина, както и допълнителните педагогически услуги, които не са дейност на детската градина.

Взаимодействието между детската градина и семейството са обект на Програмата за работа със семейството, чиято основна функция е създаването на условия и предпоставки за отговорно участие на семейството в живота на детската градина чрез нова комуникационна стратегия и технологии за сътрудничество с родителите.

Участниците в образователния процес - деца, учители, директор, други педагогически специалисти, родители и институциите в системата на предучилищното и училищното образование – детски градини, училища, центрове за подкрепа на личностното развитие и специализираните обслужващи звена, си партнират с общините и други заинтересовани страни.

Детската градина намира съмишленици в лицето на родителите, общината, центрове за подкрепа на личностното развитие, училища, неправителствени организации, библиотеки, читалища, музеи и други заинтересовани страни.

В този смисъл механизмът за взаимодействие в тази насока би изглеждал така:

Сътрудничеството и взаимодействието между директорът, учителите и другите педагогически специалисти и родителите създават условия за постигане на поставените цели, както и за формиране на положително отношение към детската градина и мотивация на децата за участие в педагогическото взаимодействие.

Нива на образователна политика за партньорство с родителите

Индивидуално ниво

Цел 1 – да опознаем детето (потребности, способности, равнища на знание...)

Цел 2– Подкрепа за развитие (семејство, реалност, детска градина)

Общностно ниво

Цел 1 – Формиране родителска общност на групата или на цялата детска градина

- ✓ Ценности, правила, норми, общи цели;
- ✓ Ефективно управление на конфликти;
- ✓ Формиране на компетентност – обучение и споделяне на опит.
- ✓ Интерактивна технология за родители – прилагане от учителя на интерактивна дидактическа технология за родители, улесняващи ги в избора на програми, програмни системи или учебни комплекти, съобразно дадените им права, осъществяващи се в процеса на педагогическо взаимодействие с учителите. Тази реформа е необходима предвид новия статут на училищно-родителските настоятелства и техните правомощия;

- ✓ Почасово участие на родители в основни и допълнителни форми на педагогическо взаимодействие в условията на детската градина, след преминала предварително тематична педогогическа квалификация.

Цел 2 - Формиране родителска общност на детска градина.

Включване:

- ✓ Анкети и проучване на родителското мнение
- ✓ Празници
- ✓ Ритуализация
- ✓ Тренинги
- ✓ “Училище за родители”
- ✓ Ползване на други услуги

Партньорство:

- ✓ Лобиране и застъпничество
- ✓ Педагогически съвет - ново предизвикателство
- ✓ Основни въпроси за ефикасно родителско включване
- ✓ Критерии за компетентност.
- ✓ Гаранции за демократичност.

Форми на работа с родители:

Директни:

Срещи с отделни семейства и консултиране по тяхно желание във фиксирано за целта седмично време (индивидуални и групови консултации по определени теми).

Срещи с отделни семейства по желание на учител, нуждаещ се от съдействието на родителите.

Родителски срещи с предимно тренингов характер: тренинги, практикуми, дискусии: възможност за повишаване педагогическата култура и практическите уменията на младите семейства за взаимодействие със своите деца.

Присъствие и участие на родителите в процеса на предучилищното образование, открити уроци: визия за образователните постижения на детето и изграждане на доверие и взаимопомощ.

Ден на отворените врати: приобщаване на семействата към процеса на предучилищното образование.

Празници и развлечения: превръщане на семейството в партньор и съмишленик на детето и детския учител.

Спортни празници: гарант за поддържане на положителна емоционална връзка между родителската общност и педагогическите екипи.

Съвместни екскурзии и излети: поддържане на положителна емоционална връзка със семейството и съвместна работа за екологично възпитание.

Общуване в социалните мрежи /Facebook, затворена група /– гъвкавост при общуване, обмен на информация и споделяне на емоционални моменти от деня на детето в ДГ.

Работа по проекти: включване на семейството в задачи за постигане целите на детската градина и подобряване на имиджа ѝ.

Родителски постери, в които се излага информация за конкретната дейност на учителя по правата на детето.

Индиректни:

Анкетно проучване на проблемите, вълнуващи родителите и въпросите, на които биха желали да получат отговор.

Дидактометрични тестове, предполагащи разрешаване на стандартна конфликтна ситуация. Освен като форма на контакт се прилагат и като диагностичен и автодидактичен метод.

Формуляри за обратна връзка.

Средства за работа с родители:

- ✓ Информационни табла за родители;
- ✓ Кутия за родителски предложения;
- ✓ Сайт на детската градина;
- ✓ Профил във Фейсбук;
- ✓ Мултимедийни презентации на дейността на детската градина и други.
- ✓ Училище за родители

Очакван резултат:

За детето:

- ✓ Облекчава се адаптацията при прехода от домашна обстановка към условията в детската градина;
- ✓ Засилва се чувството за сигурност и за емоционален комфорт.

За родителите:

- ✓ Разбират по-добре своите деца, сравнявайки ги с връстниците им.
- ✓ Овладеват конкретни способности за общуване с децата в разнообразни дейности.
- ✓ Приемат от нова позиция работата на педагога, нараства доверието към него.
- ✓ Опознават съдържанието на педагогическия процес и на ежедневието в детската градина.
- ✓ Повишават своята педагогическа компетентност и я пренасят в къщи.
- ✓ Добиват по-голямо самочувствие като особено важни възпитатели на своите деца.
- ✓ Укрепват родителската общност като важна институция и др.

За учителите:

- ✓ Използват идеите, знанията и професионалния опит на родителите за обогатяване на живота в групата.
- ✓ Разбират по-добре децата, опознавайки близките им.
- ✓ Осъществяват взаимен обмен на информация с родителите за индивидуалните особености на всяко дете.
- ✓ Използват непосредствената помощ на родителите в педагогическия процес.
- ✓ Разчитат на съдействието на родителите при възникнали инциденти, проблеми.

Сътрудничеството и взаимодействието между детската градина и родителите, детската градина и други институции, се осъществяват при условия и ред, определени с Правилника за дейността на детската градина.

Програмната система е приета на педагогически съвет с Протокол №1 от 17.09.2020г.